

Passend onderwijs en 300 miljoen bezuinigen.

Als moeder van 4 kinderen, waarvan 3 met een diagnose heb ik ruimschoots ervaring opgedaan met scholen, hulpverlening, PGB, TOG en REC.

Sinds anderhalf jaar gaat 1 van onze kinderen met een rugzakje naar speciaal onderwijs.

Met openbaar vervoer, betaald door de gemeente, naar een school waar hij met slechts 12 kinderen in de klas zit.

Dit kost veel geld. Daar ben ik mij van bewust.

Het lijkt me een goed plan om over passend onderwijs en kostenbesparing na te denken, maar dan graag met alle betrokken partijen.

Ik kan u alleen ons verhaal vertellen:

Wat was er gebeurd met onze kinderen als we niet voor ze in de bres gesprongen waren op school?

Als we niet de mogelijkheid hadden gehad om te pleiten voor extra onderzoek en extra zorg?

Onze 3ezoon (nu 16) was op de basisschool een kind dat niet opviel bij de leerkrachten. Hij was heel slim, vertelde niet veel en vroeg nog minder. Thuis plaste hij in bed en sliep slecht, maar daar merken ze op school niet direct iets van.

Wij maakten ons zorgen en zochten hulp via het Riagg. Hij kreeg uiteindelijk de diagnose ADD. Tijdens het schooleindonderzoek bleek hij bovengemiddeld intelligent te zijn en de leerkracht zei alleen: dat wordt VWO.

Wij hadden inmiddels ervaring met onze oudste zoon (met ADHD en PDDnos) op de Havo, en we vroegen een PGB aan, zodat er ondersteunende begeleiding gegeven kon worden.

Ondanks al de hulp strandde onze zoon op het regulier onderwijs. Hij was nog stiller dan voorheen, haalde slechte cijfers en maakte een zeer ongelukkige indruk. Hij wist absoluut niet hoe hij alles wat er van hem verwacht werd ooit voor elkaar moest krijgen.

We gingen met school in gesprek en besloten een rugzak aan te vragen, zodat er extra begeleiding op school kon komen. Maar al tijdens de aanvraag procedure bleek dat ze het op school “niet meer zagen zitten” met ons kind.

De school maakte eerst enkele fouten in de aanvraag, waardoor alles nog langer duurde. Onze zoon bleef zitten.

Gelukkig kon hij na de herfstvakantie op de Ambelt terecht in een Havo 2/3 klas. Op deze school kijken ze veel breder naar een mens. Daar hebben ze ook meer gelegenheid voor, want de klassen zijn veel kleiner en de docenten zijn meer opgeleid om met al die verschillende kinderen om te gaan, in plaats van alleen met de inhoud van hun vak.

We hebben er goede hoop op dat hij met deze extra zorg in staat is een Havo en daarna een vervolgopleiding te gaan doen. Hij heeft in ieder geval weer behoorlijk wat vertrouwen in zijn eigen kunnen gekregen o.a .omdat hij veel positieve respons krijgt over alles wat wel goed gaat.

Bijvoorbeeld zijn enorme gevoel voor humor, zijn sociale telanten. Maar ja, verzuchtte de docent onlangs, dat hoeft ik in geen enkel rapport in te vullen, dus wie kan dat meten?

Ik ben er van overtuigd dat als we als ouders niet voor onze 1^e en 3^e zoon in de bres waren gesprongen , zij beiden in de toekomst zonder opleiding en werk zouden zitten en op kosten van de overheid zouden moeten leven.

Dus dankzij de extra kosten in hun jeugd worden zij gelukkigere, beter inzetbare volwassenen.

Wilt u daar rekening mee houden als u bezuinigingsplannen voor het onderwijs maakt?

Veel wijsheid bij uw werk toegewenst!

Inge de Jonge